

Příloha 1 - Přepis polostrukturovaného rozhovoru s maminkou Petry

Autor: Kdy jste poprvé začala pozorovat u vaší dcery výraznější problémy se zvládnáním probíraného učiva?

Matka: Dcera již během předškolního roku nedokázala pracovat s úkoly pro předškoláky delší dobu, proto absolvovala vyšetření v pedagogicko - psychologické poradně na školní zralost se závěrem, že může nastoupit do první třídy, že nezralá není. Byla nám doporučena pravidelná návštěva poradny (1x týdně v tzv. hypoprogramu), kde trénovala pozornost a prodloužení doby, kdy je schopná pracovat se zadanými úkoly. Po nástupu do první třídy se začaly znovu projevovat problémy s tím, že nevydržela dlouho pracovat, úkoly nedodělávala, často nevěděla, co ostatní právě dělají. Přitom byla klidná, nezlobila, jen si občas potřebovala něco namalovat, aby si odpočinula, ale to jí paní učitelka nechtěla dovolit. Na začátku prosince to na ni byl ve škole již takový nápor, že jsme to přestaly zvládat obě. Závěr paní učitelky byl, vrátit dceru do školky. To jsem však po předchozích vyšetřeních v poradně s výsledky, že se nejedná o školní nezralost, nechtěla připustit. Navíc byla dcera hodně fixovaná na kamarády, se kterými šla do školy a kteří s ní již před tím 3 roky chodili do školky.

Autor: A tehdy jste se rozhodla, že to zkusíte s EEG Biofeedbackem?

Matka: Bylo mi jasné, že problém bude někde jinde, a když mi kamarádka doporučila paní, která se zabývala biofeedbackem a problémy dětí při výuce, zašla jsem za ní. Při vstupním měření byl dceři diagnostikován problém s pozorností, konkrétně ADD, který byl následně potvrzen i na EEG u pana doktora Fabery. Navíc mi bylo konečně vysvětleno, o co se jedná a jak můžeme dceři pomoci. To pro nás bylo v tuto chvíli nejdůležitější. Já jsem se uklidnila, dcera začala docházet na biofeedback a pozornost se začala lepší. Chvíli ještě trvalo, než tuto diagnózu akceptovala třídní učitelka. Dokud jsme však neměli „papír z poradny“, nechtěla tomu vůbec věřit. Tam jí ho samozřejmě na základě neurologického vyšetření dali, ale trvalo to docela dlouho, protože čekací lhůty nejsou zrovna krátké. Mrzelo mě, že na možnost existence ADD mě vůbec neupozornili v poradně v době, kdy byla dcera v předškolním věku.

Autor: V čem pocítujete přínos EEG Biofeedbacku?

Matka: Kromě samotného „tréninku mozku“ vnímám jako velice pozitivní pro dítě zpětnou vazbu. To, že vidí výsledky. Je chváleno. Zvyšuje si sebevědomí, kterého mají tyto děti opravdu nedostatek. Navíc jsem měla vždy štěstí na lidi, kteří s biofeedbackem pracovali a dokázali si s dcerou popovídat, vysvětlit jí problém, který u ní byl, popovídali si s ní o vztazích ve třídě. Poradili jí, jak se zachovat v různých situacích, se kterými si nevěděla rady. Měli na ni prostě čas a to každý týden. Tohle je právě věc, která mi v PPP chybí.

Autor: Co vám potom poradili a v čem vám pomohli v PPP?

Matka: V poradně udělali vždy dlouhý test, který stejně moc o ničem nevypovídal, napsali sice doporučení pro školu, ale tím to v podstatě skončilo. Jediný závěr, který jsem si z toho udělala, že má dcera sice individuální plán, ale znamená to pro mě jediné, musím si sama najít cestu, jak ji individuálně vzdělávat a jak jí pomáhat. Naštěstí máme ve škole vstřícné učitele, kteří chtějí pomoci a spolupracují se mnou. Dcera se učí dobře, ale dá jí to hodně práce.

Autor: Petra v současné době stále chodí na pravidelné tréninky EEG Biofeedbacku, pozorujete zlepšení, a jak se díváte na cenu těchto sezení, přeci jen to není levná záležitost?

Matka: Protože vidím neustálé zlepšování, jak v pozornosti, menší unavitelnosti, zlepšování paměti a celkovém zlepšení psychiky, ráda dceři biofeedback dál platím, protože to vnímám, jako velmi dobře investované peníze pro její další život. Rozhodně vnímám existenci takovýchto pracovišť jako velkou pomoc pro člověka, který chce pomoci svému dítěti, které má nějaký problém s učením.